

AVENTURILE UNUI IEPURAȘ

Să cunoaștem lumea înconjurătoare!

libris.ro
Respect pentru copiii și părinți

Trăia odată, demult, un iepuraș cenușiu, cu urechile lungi și fricos. Se temea de toate vietățile din pădure pentru că era foarte mic, mai mic chiar decât un clopoțel.

– Oricine mă poate ofensa, se plângea iepurașul. Și lupul, și vulpea, și chiar călugărița.

– De ce te-aș ofensa? – zise uimită călugărița care pirotea pe o floriceică.

– Pentru că ești groaznică, îi răspunse iepurașul. Ai și labe, și mustăți, dacă îți vine dintr-odată să mă muști?

– Și tu ai labe și mustăți, râse călugărița. Vai de tine, papă-lapte!

Libris .RO
respect pentru oameni și cărți

Dar iepurașului nu-i reușea nicidecum să devină mai curajos. S-a gândit că n-ar fi rău să-și găsească un prieten. În doi, e mai vesel când ți-e frică. Micul iepuraș s-a îndreptat spre poiană unde se jucau alți surați de-ai lui. Erau însă toți foarte ocupați: unul stătea de vorbă cu o cârțiță, altul savura iarba grasă, un al treilea sărea de unul singur, ca o minge. Niciunul nu voia să se joace cu iepurașul de-a v-ați ascunselea sau de-a leapșa.

Atunci iepurașul s-a dus pe pășune, unde păștea o vacă.

– Hai să ne jucăm împreună, i-a propus iepurașul.

Vaca l-a adulmecat, l-a lins pe creștet și l-a întrebat:

– Păi, ce vom juca?

– Hai să vedem care sare mai sus, i-a zis iepurașul, sărind în sus mai ceva ca o minge.

Vaca a râs și a plecat în treaba ei.

Iepurașul a tot sărit mai departe până a ajuns la heleșteu unde întâlnește o rățușcă. Era și ea mică și pufoasă, numai că n-avea urechi.

– Salutare! – s-a bucurat iepurașul. Hai să ne jucăm.

– Hai mai bine să înotăm, i-a răspuns rățușca și s-a cufundat în apă.

– Eu nu știu să înot, a oftat iepurașul și plecat mai departe.

